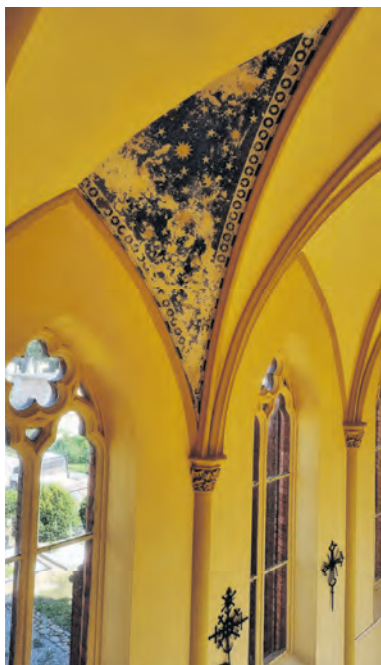

ėms

► Tiškevičių mauzoliejus-koplyčia garsiojo Kretingos fotografo Alfonso Survilos fotografijoje

► Iš Tiškevičių laikų išlikusios koplyčios vidaus apdailos detalės

plytas ir dabar galima įžvelgti koplyčios stogo smailėse, bokšteliuose.

Šiandien lankantis koplyčios viduje galima pamatyti ir daugiau Tiškevičių šeimos narius regėjusių detalių. Į koplyčią veda dvaro staliaus Pranciškaus Suchaneko gamintos durys, viduje išlikęs medinis choro balkonėlis, puoštas gėlių ornamentais, originalūs klauptai. Pro langus lengvai išlysta saulės spinduliai, o Tiškevičių laikais ant sienų jie žaidė spalvoti – rėmai buvo įstiklinti neįmantriais, bet spalvingais vitražais.

Vietoje altoriaus dabar jau žioji tuščia erdvė, bet iki apytiksliai praėjusio amžiaus 7-o deš. į viršų kylanti arka buvo papuošta mediniu altoriumi. Sovietmečiu iš ten dingus nukryžiuotajam, altorius išardytas ir dabar saugomas Kretingos muziejaus fonduose. Neogotikinis, smailių detalių altorius Tiškevičių šeimos užsakymu buvo pagamintas Varšuvoje.

Žvalgantis koplyčios viduje žvilgnis neišvengiamai užkliūva už lubų skliauto – dar išlikęs fragmentas, kuriame matosi, jog lubos būvusios išdažytos mėlyna dangaus spalva ir nusagstytos žvaigždėmis. Tačiau

dar įdomesnė detalė yra sienos ir langų arkų šonai. Puikiai matyti, kad jie buvo išdažyti juodomis ir baltomis juostomis – itin primena Andalūzijos regione esančių maurų šventyklų ornamentiką. Vis dėlto, egzotikos čia turbūt ieškoti nereikia – juoda ir balta buvo laikomos gedulo spalvomis. Tuo labiau, kad koplyčioje esančiame mauzoliejuje buvo palaidoti ne tik vyresnio amžiaus grafai, bet ir jaunesni šeimos nariai. Pavyzdžiui, vos penkerių mirusi anūkė, kuri papuošta baltomis įkapėmis buvo pašarvota Žiemos sode.

Karo metais ir sovietmečiu grafų Tiškevičių mauzoliejus-koplyčia neišvengiamai nukentėjo. Sunyko šoniniai laiptai (dabar atkurti), išdužo vitražai, išvogtas altorius ir sarkofagai, nutrupėjo originalūs ornamentai. Sovietmečiu mauzoliejaus dalyje laikyti laidojimo reikmenys, kretingiška pasakoja regėję piktai juokaujant ten paliktą padvėsusią karvę.

Tačiau šiandien koplyčia atgauna savo grožį ir grakštumą: atkurti laiptai, restauruoti sarkofagai, suremontuota mauzoliejaus dalis. Koplyčia lankytojams atveriamą per Vėlines, noriai lankoma per ekskursijas.